

paa den Maade, jeg har foreslaaet; de anser det fortvivlsomt, om der bliver Raad til at styrke Artilleriet saaledes, som jeg har anvist, men de kunde tænke sig, at Venstre vilde foreslaa en Forøgelse af Luftværnet og eventuelt ved en Reduktion af Rytteriet og andre Beparelser foruden en Udvidelse af Flyvevæsenet enny Organisation af rekylgeværbevæbnede Motorcyklistafdelinger.

Saaledes forstod jeg den højtærede Forsvarsminister i Dag, og paa begge disse Omraader kan jeg for mit eget personlige Vedkommende erklære, at jeg meget vel kunde tænke mig, at der ogsaa saaledes kunde opnaas en Forøgelse og en Modernisering af den gældende Ordning's Effektivitet og muligvis en Forbedring, som fuldt ud kunde træde i Stedet for de Forbedringer, jeg har foreslaaet. Det er for mig ikke det afgørende, det afgørende er, at der indenfor den gældende Hærløvs Rammer ved Beparelser opnaas Midler til at forøge Hærens feltmæssige Effektivitet, det er for mig det springende Punkt, det, det ene og alene kommer an paa, og det er udelukkende med dette Formaal for Øje, jeg har fremsat mit Forslag.

Det vil nu til Efteraaret vise sig, i hvilken Grad det kun har været Partiet Venstre og den højtærede Regering magtpaaliggende at opnaa Beparelser, og i hvilken Grad det samtidig har været dem magtpaaliggende at modernisere og forøge Hærens effektive Krigsstyrke, og i det Omfang, det sidste er Tilfældet, vil min Holdning til Efteraaret indskrænke sig til enten Tilslutning eller eventuelt Ændringsforslag til den Revision, som saa fremkommer, eller muligvis Fremsettelse paa ny af mit eget Lovforslag. Men under de Omstændigheder, der nu foreligger — og den højtærede Forsvarsminister og det ærede Medlem Hr. T. A. Hansen vil sikkert indrømme mig, at jeg ikke kunde vide, at Situationen vilde foreligge saadan, da jeg forelagde mit Forslag i Oktober 1926 —, har jeg ikke nogen som helst Grund til ikke at tage mit Lovforslag tilbage nu og afvente, hvad der fremkommer til Efteraaret; jeg har tværtimod god Grund til at gøre det og kan gøre det med Tilfredshed, for jeg har i det væsentlige opnaaet, hvad jeg vilde, med dette Lovforslags Fremsettelse.

Jeg skal blot paa et Punkt, som jeg tillægger den største Betydning, tillade mig at gøre nogle afsluttende Bemærkninger. Det angaaende det andet Punkt, hvor jeg mener, at det ærede Medlem Hr. Pürschels Udtalelser er Omtale værd, nemlig med Hensyn til

Garniseringssspørgsmaalet. Den højtærede Forsvarsminister kom igen ind paa det samme Spørgsmaal; det staar i nøje Overensstemmelse med det strategiske Problem, og hvorledes man stiller sig til dette. Med Hensyn til dette udtalte den højtærede Forsvarsminister nu, at han om dette Spørgsmaal altid havde udtalt sig med stor Forsigtighed, og at det var en Sag, som naturligvis havde Betydning, men hvor økonomiske Hensyn efter hans Formening maatte komme til at spille en stor Rolle, saaledes at man saa vidt muligt udnyttede de Kaserner og Etablissementer, vi allerede har.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel erklærede, at det var fuldkommen hen i Vejret — naturligvis — at tale om at lægge Garnisonerne i Jylland saa sydligt som muligt; i Stormagtslande, hvor der altid var meget Mandskab inde i Fredstid, der havde det Betydning at have Garnisoner i Grænseegnene, men for Danmark var det et ganske underordnet Spørgsmaal. Nu vil jeg dertil sige, at det beror fuldkommen paa, hvordan man ser paa det strategiske Spørgsmaal. Hvis det er Meningen, at man i paakommende Tilfælde kun vil føre et henholdende Forsvar et Sted i Jylland, hvor Terrænet maatte være mest taktisk egnet til at bide sig fast, føre et henholdende Forsvar, eventuelt trække sig langsomt tilbage i Jylland, ja, bevares, saa er der ikke megen Mening i at have Garnisering saa langt Syd paa som muligt. Men hvis man ser det som en strategisk Opgave for Danmark at forhindre, at Tyskland besætter hele eller en Del af Nordslesvig, til Tredje-Linien f. Eks., uden Sværds slag fra dansk Side, er det dog et Spørgsmaal, om Garniseringen er lige gyldig, om det er forfejlet, at Militæret bliver installeret saa sydligt som muligt i Jylland.

Saaledes som de udenrigske Forhold er — og jeg finder det i høj Grad beklageligt, at de er saa usikre med Hensyn til det slesvigske Spørgsmaal efter de store Ofre, der fra dansk Side er gjort for at opnaa en Grænseordning, der kunde faa Tysklands loyale Anerkendelse; jeg beklager i høj Grad, at dette har vist sig umuligt, og endda paa en saadan Maade, at det kommer skarpere og skarpere frem, hvad der i Grunden er det officielle Tysklands Hensigt paa dette Omraade, kommer saa skarpt frem, at ingen dansk ansvarlig Politiker efter min Formening kan lade det uanset —, men saaledes som de udenrigske Forhold er, maa man regne med den Mulighed, at saafremt i en ny europæisk Konflikt